

Υπόθεση C-185/24 [Tudmur] ⁱ

Αίτηση προδικαστικής απόφασης

Ημερομηνία καταθέσεως:

7 Μαρτίου 2024

Αιτούν δικαστήριο:

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen
(Γερμανία)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

14 Φεβρουαρίου 2024

Προσφεύγων:

RL

Καθής:

Bundesrepublik Deutschland

[παραλειπόμενα]

Διάταξη

Στην ένδικη διαδικασία διοικητικού δικαίου

του RL

προσφεύγοντος

[παραλειπόμενα]

κατά

της Bundesrepublik Deutschland (Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας)

[παραλειπόμενα]

ⁱ Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

καθής,

επί υπόθεσης σχετικής με

Δικαίωμα ασύλου (Συρία) – Απόφαση περί απαραδέκτου βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 1, σημείο 1, στοιχείο α, του AsylG (νόμου περί ασύλου) και διαταγή απομάκρυνσης προς την Ιταλία

το 11ο τμήμα του

OBERVERWALTUNGSGERICHTS FÜR DAS LAND NORDRHEIN-
WESTFALEN (διοικητικού εφετείου του ομόσπονδου κράτους της Βόρειας
Ρηνανίας-Βεστφαλίας, Γερμανία),

στις 14 Φεβρουαρίου 2024, εξέδωσε την ακόλουθη

[παραλειπόμενα]

διάταξη:

Αναστέλλει τη διαδικασία.

Υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

1. Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 την έννοια ότι στο κράτος μέλος που έχει προσδιορισθεί πρωτίστως ως υπεύθυνο υπάρχουν συστηματικές ελλείψεις στη διαδικασία ασύλου και στις συνθήκες υποδοχής των αιτούντων, με αποτέλεσμα να υπάρχει κίνδυνος απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οσάκις το εν λόγω κράτος μέλος αρνείται κατ' αρχήν την (εκ νέου) ανάληψη αιτούντων άσυλο επ' αόριστον λόγω αναστολής της αποδοχής των μεταφορών η οποία επιβλήθηκε με απόφαση δημόσιας αρχής;
2. Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, έχει το άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 την έννοια ότι οι απαιτήσεις του δικαίου της Ένωσης όσον αφορά την εξακρίβωση των πραγματικών περιστατικών, οι οποίες επιτάσσουν τη διαπίστωση αντικειμενικών, αξιόπιστων, συγκεκριμένων και δεόντως ενημερωμένων στοιχείων σχετικά με τη διαδικασία ασύλου και τις συνθήκες υποδοχής των αιτούντων άσυλο που πρόκειται να μεταφερθούν, περιορίζονται οσάκις το επιληφθέν δικαστήριο δεν

δύναται να έχει πρόσβαση στα ανωτέρω στοιχεία, αλλά μπορεί μόνο να διερευνήσει υποθετικά πραγματικά περιστατικά, διότι το οικείο κράτος μέλος αρνείται κατ' αρχήν την (εκ νέου) ανάληψη αιτούντων άσυλο επ' αόριστον λόγω αναστολής της αποδοχής των μεταφορών η οποία επιβλήθηκε με απόφαση δημόσιας αρχής;

Σ κ ε π τ ι κ ό :

I.

Ο προσφεύγων, γεννηθείς το 1996, είναι υπήκοος Συρίας. Κατά δήλωσή του, εισήλθε στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα μέσα Δεκεμβρίου 2021 και υπέβαλε αίτηση ασύλου στις 30 Δεκεμβρίου 2021. Από την αναζήτηση στο Eurodac προέκυψε σύμπτωση κατηγορίας 2 για τον προσφεύγοντα όσον αφορά την Ιταλία, και δη ότι ελήφθησαν τα δακτυλικά του αποτυπώματα στην Τεργέστη στις 5 Δεκεμβρίου 2021. Η Ιταλία δεν απάντησε στο αίτημα αναδοχής της Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (ομοσπονδιακή υπηρεσία μεταναστεύσεως και προσφύγων, Γερμανία) (στο εξής: ομοσπονδιακή υπηρεσία) της 6ης Ιανουαρίου 2022.

Με απόφαση της 31ης Μαρτίου 2022, η ομοσπονδιακή υπηρεσία απέρριψε την αίτηση ασύλου ως απαράδεκτη (σημείο 1), διαπίστωσε ότι δεν συνέτρεχε λόγος ο οποίος να απαγορεύει την απομάκρυνσή του κατά το άρθρο 60, παράγραφος 5 και παράγραφος 7, πρώτη περίοδος, του AufenthG (νόμου περί διαμονής των αλλοδαπών) (σημείο 2) και διέταξε την απομάκρυνση στην Ιταλία (σημείο 3). Επέβαλε απαγόρευση εισόδου και διαμονής σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 1, του AufenthG διάρκειας 15 μηνών από την ημερομηνία απομάκρυνσης (σημείο 4).

Κατόπιν της αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων και της προσφυγής που ασκήθηκε κατά της ανωτέρω απόφασης, το Verwaltungsgericht Düsseldorf (διοικητικό πρωτοδικείο Ντίσελντορφ, Γερμανία), με απόφαση της 25ης Απριλίου 2022, έκρινε ότι η εν λόγω προσφυγή έπρεπε να έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα ενώ ακύρωσε την απόφαση της 31ης Μαρτίου 2022 με απόφαση της 11ης Μαΐου 2022. Κατόπιν αιτήσεως της καθής, το δικάζον τμήμα επέτρεψε την άσκηση εφέσεως κατά της ανωτέρω απόφασης με διάταξη της 27ης Ιουλίου 2022.

Κατά τη διάρκεια της κατ' έφεση δίκης, η ιταλική μονάδα Δουβλίνου εξέδωσε εγκύκλιο απευθυνόμενη προς όλες τις μονάδες Δουβλίνου στις 5 Δεκεμβρίου 2022:

„This is to inform you that due to suddenly appeared technical reasons related to unavailability of reception facilities Member States are requested to temporarily suspend transfers to Italy from tomorrow, with the exception of cases of family reunification of unaccompanied minors.

Further and more detailed information regarding the duration of the suspension will follow.“

Με περαιτέρω εγκύκλιο, της 7ης Δεκεμβρίου 2022, η ιταλική μονάδα Δουβλίνου ενημέρωσε για τα εξής:

„I write following the previous communication on 5th December, concerning the suspension of transfers, with the exception of cases of family reunification of minors, due to the unavailability of reception facilities.

At this regard, considering the high number of arrivals both at sea and land borders, this is to inform you about the need for a re-scheduling of the reception activities for third countries nationals, also taking into account the lack of available reception places.“

Μέχρι σήμερα, η ιταλική μονάδα Δουβλίνου δεν έχει προβεί σε περαιτέρω δήλωση.

Με διάταξη της 21ης Ιουνίου 2023, το δικάζον τμήμα απέρριψε την έφεση της καθής με το σκεπτικό ότι η απόφαση περί απαραδέκτου της ομοσπονδιακής υπηρεσίας ήταν παράνομη, διότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 κατέστη υπεύθυνη για τη διαδικασία ασύλου του προσφεύγοντος. Και τούτο διότι δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί μεταφορά, κατά την παρούσα παράγραφο, σε κάποιο κράτος μέλος που έχει προσδιορισθεί σύμφωνα με τα κριτήρια του κεφαλαίου III. Η ευθύνη της Ιταλίας που απορρέει από το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 παύει κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013, δεδομένου ότι οι ιταλικές αρχές αρνήθηκαν σε άτομα για τα οποία έχει εκδοθεί απόφαση επιστροφής, τα οποία έπρεπε να μεταφερθούν στην Ιταλία σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω κανονισμού (στο εξής: άτομα για τα οποία έχει εκδοθεί απόφαση επιστροφής δυνάμει του κανονισμού Δουβλίνο) την πρόσβαση στη διαδικασία ασύλου και την υποδοχή στο σύνολό της.

Το Bundesverwaltungsgericht (Ομοσπονδιακό Διοικητικό Δικαστήριο, Γερμανία) αναίρεσε τη διάταξη του δικάζοντος τμήματος της 21ης Ιουνίου 2023 και ανέπεμψε την υπόθεση ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου προς επανεξέταση και έκδοση νέας απόφασης.

Με έγγραφο της 8ης Φεβρουαρίου 2024, η ομοσπονδιακή υπηρεσία επισήμανε ότι το 2023 πραγματοποιήθηκαν ένδεκα μεταφορές από τη Γερμανία προς την Ιταλία στο πλαίσιο της διαδικασίας του Δουβλίνου. Σύμφωνα με την απάντηση της 28ης Φεβρουαρίου 2023 της ομοσπονδιακής κυβέρνησης σε ερωτήσεις της 17ης Ιανουαρίου 2023 (Bundestagsdrucksache 20/5868), η Γερμανία υπέβαλε 14 439 αιτήματα ανάληψης ευθύνης προς την Ιταλία το 2022 ενώ στις 31 Δεκεμβρίου 2022 βρίσκονταν στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

8 932 άτομα για των οποίων τη διαδικασία ασύλου ήταν υπεύθυνη η Ιταλία. Το 2022 μεταφέρθηκαν 362 άτομα από τη Γερμανία στην Ιταλία.

II.

[παραλειπόμενα] [Εθνικό δικονομικό δίκαιο]

1 Το εθνικό νομικό καθεστώς έχει ως εξής:

Ο νομικός χαρακτηρισμός της προσβαλλόμενης απόφασης της ομοσπονδιακής υπηρεσίας διέπεται κατά το εθνικό δίκαιο από τον Asylgesetz (νόμο περί ασύλου), όπως δημοσιεύθηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 2008 (BGBl. I, σ. 1798), ο οποίος τροποποιήθηκε εσχάτως με το άρθρο 1 του νόμου της 19ης Δεκεμβρίου 2023 (BGBl. 2023 I, αριθ. 382).

Οι σχετικοί κανόνες έχουν ως εξής:

Άρθρο 1 του AsylG (πεδίο εφαρμογής)

(1) Ο παρών νόμος εφαρμόζεται στους αλλοδαπούς που ζητούν:

[...]

2. διεθνή προστασία σύμφωνα με την οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011 [...]· η διεθνής προστασία κατά την έννοια της οδηγίας 2011/95/ΕΕ περιλαμβάνει την προστασία κατά των διώξεων δυνάμει της Συμβάσεως της 28ης Ιουλίου 1951 περί του καθεστώτος των προσφύγων (BGBl. 1953 II, σ. 559, 560) και την επικουρική προστασία κατά την έννοια της οδηγίας· [...]

Άρθρο 13 του AsylG (αίτηση ασύλου)

(2) Με κάθε αίτηση ασύλου ζητείται η χορήγηση ασύλου, καθώς και καθεστώς διεθνούς προστασίας κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, σημείο 2. Ο αλλοδαπός μπορεί να περιορίσει την αίτηση ασύλου μόνο στη χορήγηση καθεστώτος διεθνούς προστασίας. [...]

Άρθρο 29 του AsylG (απαράδεκτες αιτήσεις)

(1) Αίτηση ασύλου είναι απαράδεκτη όταν:

1. άλλο κράτος

a) κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 [...]

είναι υπεύθυνο για την εφαρμογή της διαδικασίας ασύλου [...].

2 Τα προδικαστικά ερωτήματα σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 είναι κρίσιμα για τη διάγνωση της υπό κρίση διαφοράς.

α) Οι προϋποθέσεις του άρθρου 29, παράγραφος 1, σημείο 1, στοιχείο α, του AsylG πληρούνται όταν, δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013, άλλο κράτος είναι υπεύθυνο για τη διαδικασία ασύλου του προσφεύγοντος. Κατά το άρθρο 13, παράγραφος 1 και το άρθρο 22, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013, υπεύθυνη για τη διαδικασία ασύλου του προσφεύγοντος είναι η Ιταλία, εκτός εάν η ευθύνη έχει μεταβιβαστεί κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Το Δικαστήριο έχει χαράξει τα νομικά όρια για τις μεταφορές δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 σύμφωνα με τα οποία οι συστημικές ελλείψεις κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 στο αρμόδιο κράτος μέλος προκειμένου να επιπίπτουν στο άρθρο 4 του Χάρτη και στο άρθρο 3 της ΕΣΔΑ πρέπει να έχουν έναν ιδιαιτέρως αυξημένο βαθμό σοβαρότητας, ο οποίος εξαρτάται από το σύνολο των δεδομένων της υπό εξέταση υποθέσεως και ο οποίος υπάρχει όταν η αδιαφορία των αρχών ενός κράτους μέλους θα είχε ως συνέπεια να περιέλθει ένα πρόσωπο το οποίο είναι απολύτως εξαρτημένο από την κρατική αρωγή, ανεξαρτήτως της θελήσεώς του και των προσωπικών του επιλογών, σε κατάσταση έσχατης υλικής στερήσεως, η οποία θα τον εμπόδιζε να αντιμετωπίσει τις πλέον στοιχειώδεις ανάγκες του, όπως είναι μεταξύ άλλων η τροφή, η προσωπική καθαριότητα και η στέγαση, και η οποία θα έβλαπτε την ψυχική ή σωματική υγεία του ή θα τον περιήγε σε κατάσταση εξευτελισμού ασυμβίβαστη με την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Ο βαθμός αυτός σοβαρότητας δεν μπορεί, επομένως, να καλύπτει καταστάσεις οι οποίες χαρακτηρίζονται ακόμη και από μεγάλη ανασφάλεια ή από έντονη επιδείνωση των συνθηκών διαβιώσεως του ενδιαφερομένου, εφόσον δεν συνεπάγονται έσχατη υλική στέρηση περιάγουσα το πρόσωπο αυτό σε κατάσταση τόσο σοβαρή ώστε να μπορεί να εξομοιωθεί με απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση.

Αποφάσεις του Δικαστηρίου, της 19ης Μαρτίου 2019, C-297/17 Ibrahim κ.λπ. [ECLI:EU:C:2019:219], σκέψεις 89 έως 91 και C-163/17, Jawo, [ECLI:EU:C:2019:218], σκέψη 93· διάταξη της 13ης Νοεμβρίου 2019, C-540/17, Omar κ.λπ. [ECLI:EU:C:2019:964], σκέψη 39.

Κατά το δικάζον τμήμα, η Ιταλία δεν είναι διατεθειμένη, επ' αόριστον, να αναλάβει (εκ νέου) τον προσφεύγοντα, καθώς και άλλα άτομα για τα οποία έχει εκδοθεί απόφαση επιστροφής δυνάμει του κανονισμού Δουβλίνο, με εξαίρεση μερικές ήσσονος σημασίας μεμονωμένες περιπτώσεις. Τούτο προκύπτει, αφενός, από το γεγονός ότι το 2023 πραγματοποιήθηκαν μόνον ένδεκα μεταφορές προς την Ιταλία, ενώ, με βάση τα στατιστικά στοιχεία για το έτος 2022, ο αριθμός των αιτούντων άσυλο για των οποίων τη διαδικασία ασύλου είναι υπεύθυνη η Ιταλία

είναι πολλαπλάσιος του αριθμού των μεταφορών που πράγματι πραγματοποιήθηκαν. Οι ένδεκα μεταφορές ενδέχεται να αφορούσαν επιστροφές ασυνόδευτων ανηλίκων για οικογενειακή επανένωση, οι οποίες μπορούσαν να συνεχιστούν σύμφωνα με το έγγραφο της 5ης Δεκεμβρίου 2022. Αφετέρου, οι προαναφερθείσες εγκύκλιοι της ιταλικής μονάδας Δουβλίνου δεν περιλαμβάνουν ημερομηνία λήξης για την αναστολή των μεταφορών ούτε ένα κατά προσέγγιση ή προβλεπόμενο χρονοδιάγραμμα. Για περισσότερους από 14 μήνες, παρά την αναγγελία στην εγκύκλιο της 5ης Δεκεμβρίου 2022, δεν έχει δοθεί καμία περαιτέρω πληροφορία σχετικά με τη διάρκεια της αναστολής των μεταφορών. Επίσης, η καθής δεν παρέσχε νέες πληροφορίες στο δικάζον τμήμα στο πλαίσιο της παρούσας ή οποιασδήποτε άλλης διαδικασίας.

Δεν έχει αποσαφηνιστεί κατά πόσον μέτρο που λαμβάνει κράτος μέλος σύμφωνα με το οποίο δεν δέχεται μεταφορές με άμεση ισχύ και για απροσδιόριστο ή ορισμένο χρονικό διάστημα συνεπάγεται συστημικές ελλείψεις κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013. Το Δικαστήριο δεν έχει ακόμη αποφανθεί επί του ζητήματος αυτού.

Κατά την άποψη του αιτούντος δικαστηρίου, το «πάγωμα» ανάληψης ευθύνης που επιβλήθηκε με τις εγκυκλίους της ιταλικής μονάδας Δουβλίνου της 5ης και 7ης Δεκεμβρίου 2022 συνεπάγεται συστημικές ελλείψεις κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013. Σύμφωνα με τις εγκυκλίους και τη συναφή πρακτική της ιταλικής μονάδας Δουβλίνου, είναι σαφές ότι η Ιταλία σκόπιμα δεν υπάγει τις ενέργειές της στο ρυθμιστικό πλαίσιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 και αρνείται εκ προοιμίου στους αιτούντες την πρόσβαση στη διαδικασία ασύλου και την υποδοχή σε περίπτωση μεταφοράς τους.

Βλ. OVG NRW (διοικητικό εφετείο του ομόσπονδου κράτους της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας), διάταξη της 5ης Ιουλίου 2023 – 11 A 1722/22.A, juris, σκέψεις 46 επ., με περαιτέρω παραπομπές: [παραλειπόμενα] [περαιτέρω, πλην όμως μάλλον λιγότερο σαφής νομολογία]: διαφορετική άποψη [παραλειπόμενα] [αποφάσεις ορισμένων διοικητικών δικαστηρίων] Hess. VGH (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο του ομόσπονδου κράτους της Έσσης, Γερμανία), διάταξη της 27ης Ιουλίου 2023 – 2 A 377/23.Z.A –, juris, σ. 5.

Ως εκ τούτου, η κατ' αρχήν άρνηση εκτέλεσης των μεταφορών προς την Ιταλία δεν οφείλεται σε πραγματικά ή εθνικά νομικά εμπόδια όσον αφορά τη μεταφορά ή στην πρακτική αδυναμία εκτέλεσης απόφασης μεταφοράς,

Βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου, της 12ης Ιανουαρίου 2023 – συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-323/21 έως C-325/21 [ECLI:EU:C:2023:4], σκέψεις 69 επ.

με συνέπεια να αποκλείεται το ενδεχόμενο συστημικών ελλείψεων.

Περαιτέρω, το δικάζον τμήμα έκρινε ότι, μέχρι την έκδηλη πλέον άρνηση ανάληψης ευθύνης εκ μέρους της Ιταλίας, δεν προκύπτουν, κατ' αρχήν, συστημικές ελλείψεις στη διαδικασία ασύλου και τις συνθήκες υποδοχής στην Ιταλία, εάν, όπως στην υπό κρίση υπόθεση, ο προσφεύγων δεν έχει εισέτι υποβάλει αίτηση ασύλου στην Ιταλία.

Βλ., συναφώς, OVG NRW, διάταξη της 26ης Ιουλίου 2022, 11 A 1497/21.A, juris, σκέψεις 64 επ.

Κατά τη νομολογία του Bundesverwaltungsgericht (Ομοσπονδιακού Διοικητικού Δικαστηρίου), οι προϋποθέσεις του άρθρου 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013, οι οποίες στηρίζονται (αποκλειστικά) στην κατάσταση που επικρατεί στο υπεύθυνο κράτος μέλος, δεν πληρούνται αυτομάτως από το γεγονός και μόνον ότι το εν λόγω κράτος μέλος αρνείται εκ προοιμίου την υποδοχή των ενδιαφερομένων προσώπων. Η απλή έλλειψη δεκτικότητας ως προς την υποδοχή δεν αρκεί, αφ' εαυτής, ώστε να συναχθεί η ύπαρξη συστημικών ελλείψεων κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013. Η δήλωση της Ιταλίας θα μπορούσε να αποτελεί μόνον ένδειξη· ωστόσο, είναι αναγκαίο να εκτεθούν περαιτέρω λεπτομέρειες όσον αφορά τις αναμενόμενες συνθήκες διαβίωσης του αιτούντος άσυλο σε περίπτωση –υποτιθέμενης– μεταφοράς του στην Ιταλία.

Βλ. BVerwG (Ομοσπονδιακό Διοικητικό Δικαστήριο), διάταξη της 8ης Νοεμβρίου 2023 – 1 B 29.23, juris, σκέψεις 10, 15.

Αντιθέτως, το Bundesverfassungsgericht (Ομοσπονδιακό Συνταγματικό Δικαστήριο, Γερμανία) έκρινε με διάταξη η οποία απέρριψε συνταγματική προσφυγή ότι το Verwaltungsgericht (διοικητικό δικαστήριο) παρέβη την υποχρέωση που υπέχει περί εξακρίβωσης των πραγματικών περιστατικών, όσον αφορά το «πάγωμα» ανάληψης ευθύνης που επέβαλε η Ιταλία, καθόσον δεν εξέτασε επαρκώς τις ενδείξεις της προσφεύγουσας σχετικά με τις συστημικές ελλείψεις του ιταλικού συστήματος ασύλου και, κυρίως, παρέλειψε να ενημερωθεί, στο πλαίσιο αυτεπάγγελτης εξέτασης, σχετικά με την τρέχουσα κατάσταση του μηχανισμού υποδοχής στην Ιταλία καθώς και να λάβει υπόψη τις κοινοποιήσεις σχετικά με το «πάγωμα» ανάληψης ευθύνης.

Βλ. BVerfG (Ομοσπονδιακό Συνταγματικό Δικαστήριο), διάταξη περί μη αποδοχής της 2ας Αυγούστου 2023 – 2 BvR 593/23, juris, σκέψη 12.

β) Το δεύτερο ερώτημα υποβάλλεται σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα.

Πριν διαπιστώσει ότι υφίσταται κίνδυνος κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη και του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ, το Δικαστήριο οφείλει να εκτιμήσει, βάσει αντικειμενικών, αξιόπιστων, συγκεκριμένων και δεόντως ενημερωμένων

στοιχείων και υπό το πρίσμα του επιπέδου προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων που διασφαλίζεται από το δίκαιο της Ένωσης, εάν όντως υφίστανται στη διαδικασία ασύλου και λόγω των συνθηκών υποδοχής είτε συστημικές είτε γενικευμένες ελλείψεις, είτε ελλείψεις που επηρεάζουν ορισμένες ομάδες προσώπων, που αποτελούν σοβαρούς και αποδεδειγμένους λόγους οι οποίοι πείθουν ότι ο αιτών θα διατρέξει πραγματικό κίνδυνο να υποστεί απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

Βλ. απόφαση του Δικαστηρίου, της 19ης Μαρτίου 2019, Jawo, C-163/17, [ECLI:EU:C:2019:218], σκέψεις 85, 90 επ.· διάταξη της 13ης Νοεμβρίου 2019 – C-540/17, Hamed κ.λπ. [ECLI:EU:C:2019:964], σκέψεις 38 επ., με περαιτέρω παραπομπές.

Ωστόσο, αντικειμενικά, αξιόπιστα, συγκεκριμένα και δεόντως ενημερωμένα στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ασύλου και τις συνθήκες υποδοχής αιτούντων για τους οποίους έχει εκδοθεί απόφαση επιστροφής δεν μπορούν να αποκτηθούν οσάκις το οικείο κράτος μέλος –όπως στην υπό κρίση υπόθεση η Ιταλία– αρνείται την (εκ νέου) ανάληψη αιτούντων. Δεν μπορεί να εξακριβωθεί ποια θα είναι η τρέχουσα μεταχείριση των αιτούντων που πρόκειται να επιστραφούν στην Ιταλία. Είναι δυνατή μόνον η διερεύνηση υποθετικών συνθηκών, που εμπεριέχει εικασίες οι οποίες δεν αποτελούν αντικειμενικά, αξιόπιστα και συγκεκριμένα στοιχεία.

γ) Τα ερωτήματα είναι επίσης κρίσιμα για τη διάγνωση της διαφοράς, καθόσον η προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως της ομοσπονδιακής υπηρεσίας περί απαραδέκτου της 31ης Μαρτίου 2022 μπορεί να γίνει δεκτή μόνον αν γίνει δεκτή η άποψη του αιτούντος δικαστηρίου. Σε αντίθετη περίπτωση, η ως άνω προσφυγή θα έπρεπε να απορριφθεί βάσει του εθνικού δικαίου. Δεν συντρέχουν άλλοι λόγοι οι οποίοι να θεμελιώνουν ανάληψη ευθύνης εκ μέρους της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας. Ειδικότερα, το αιτούν δικαστήριο εκκινεί από την παραδοχή ότι δεν υφίστανται συστημικές ελλείψεις στην Ιταλία για άλλους λόγους.

Βλ., συναφώς, OVG NRW, διάταξη της 26ης Ιουλίου 2022, – 11 A 1497/21.A, juris, σκέψεις 64 επ., σχετικά με άτομα για τα οποία έχει εκδοθεί απόφαση επιστροφής δυνάμει του κανονισμού Δουβλίνο τα οποία –όπως ο προσφεύγων– δεν έχουν εισέτι υποβάλει αίτηση ασύλου στην Ιταλία.

- 3 Το δικάζον τμήμα ζητεί να κριθεί η υπόθεση με την ταχεία διαδικασία κατά το άρθρο 105 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου. Η ταχεία εκδίκαση κρίνεται αναγκαία λόγω του μεγάλου αριθμού προσφύγων που διαμένουν στη Γερμανία, οι οποίοι έχουν υποβάλει αίτηση ασύλου στη Γερμανία, αλλά η εξέταση της αίτησής τους είναι ευθύνη άλλου κράτους μέλους σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 604/2013.

Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι έχει υποβληθεί στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως και στην υπόθεση 11 A 1080/22.A.

Η παρούσα διάταξη είναι απρόσβλητη (άρθρο 80 του AsylG).

[παραλειπόμενα]

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ